

Увод

У овом семинарском раду ћу Вам у што краћим могућим и јаснијим цртама рећи прво о настанку Франачке, а затим и о настанку права у њој. Видећете да је она настала на после пада Римског царства и на његовим остацима. Франачка је стално мењала своју величину у зависности од могућности владара и прилика које су биле за време његове владавине. Број владара је био велики и свако од њих заузима одређено место и одређене заслуге за развој Франачке. Право се развијало постепено од обичаја, преко обичајног права до основих закона који су слични данашњим.

Настанак и развој Франачке

Одокар, вођа германских племена, 476. године н.е је збацио са западноримског престола задњег римског цара Ромула Аугустуса („аугустус“ - царић). Од пада Рима почиње трајање средњег века.

Пад Рима је резултат велике кризе римског друштва и најезде варвара.

Франци су најпре насељени на територији Римске империје, имали су статус помоћне војске, која је имала обавезу да брани границе од напада других народа, тзв. Федерати (савезници).

Бројне варварске државе су настале на развалинама Римског царства. Франци и Бургундуни стварају своје државе у Галији, Баварци у рецији и Норику, Визиготи у области данашње Јужне Француске и Шпанији, Вандали у Северној Африци, Германи у Италији и Саси у Британији.

Облик државног уређења западноевропских држава у периоду од V до IX века, назива се германска монархија.

У Галији, после великог броја сукоба између германских племена и њихових војсковођа, уздиже се вођа Салијских Франака – Хлодовех Клодовик. Успева да се свим Францима, у другој половини V века, наметне као владар, краљ. Он је 486. године извојевао победу над остацима римске војске код Сусона, ова година се узима као почетак историје Франачке. За време владавине Клодовика и његових наследника почињу да се записују племенски обичаји, а краљ уз војну добија и судску и законодавну власт.

После смрти Клодовика, Франачко краљевство се дели међу његовим синовима. Његови синови заједно ратују, неких десетак година, и заједно шире границе краљевства.

Само је један његов син, Хлотар, преживео ратове и он је проширио Франачку истично од Рајне и покорио својој власти: Алемане, Тирнажане и Баварце. После његове смрти синови деле државу, али међу њима и племенима аристократије избија дванестогодишњи рат. Аристократија из овог рата излази ојачана. Све ово предходило је поделио Франачке на три дела са седиштима у Паризу, Мецу и Орлеану.

После многобројних и дугогодишњих ратова краљ Хлотар II доноси Edictum Clotarii (Вечна конституција), којим и формално пристаје на одређена ограничења своје власти: управнике грофовија ће именовати из реда лиоکلних племића, да ће гроф обављати све државне послове на територији грофовије, итд.

После Хлорта, владају још неки потомци династије Меровинга. Последњи краљ из династије Меровинга био је Пипин Мали са којим се завршава меровиншки период франачке историје. Династију Меровинга смењује династија Арнулфинга која касније мења свој назив у династијау Каролинга по свом најистакнутијем краљу Карлу Великом. Са Пипином Малим започиње каролоншки период Франачке. Пипина Малог наслеђује његов син Карл Велики (768.–814.) под чијом ће владавином Франачка бити у зениту моћи. Карл проваљује у Италију руши Лангобардску државу и узима њену круну. Власт Карла Великог прихватају све области Франачке, он свом звању придаје „краљ по милости божјој“. Он покорава Сасе, затим Лонгобарде, затим Баварце. Са својом војском прелази Пиринеје, потискује Арапе и своје границе помера до реке Ебра. Покорава Средњу Европу, руши државу Авара 799. године, и своје претензије усмерава ка словенским племенима у

Пољској и Панонији. Он је загосподарио државом која је покривала скоро читаво подручје Западне и Средње Европе.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com